

forelagte Rigsdagen, jfr. Folketh. Tid. 1864 Sp. 287, 852, Till. A. Sp. 1053, men naaede atter kun til første Behandling i Folkethinget.

Sagen hvilede derpaa, indtil Høge i Decbr. 1867, da Rosenørn-Teilmann var Justitsminister, fremsatte 3 Lovforslag i væsentlig Overensstemmelse med de sidste Gang i Octbr. 1864 fremsatte, jfr. Folketh. Tid. 1867 Sp. 387, 1073, Till. A. Sp. 1129. Forslagene kom til første Behandling i Folkethinget, men bleve ved denne tagne tilbage af Forslagsstilleren, efterat der var fremkommet Forslag til en motiveret Dagsorden, som gik ud paa, 1) at en saa stor og indgribende Reform, som Lovforslagene gik ud paa, vanfælig kunde gennemføres med Held, før Regjeringen tog Initiativet dertil, og alle fornødne Forarbejder vare tilfede, 2) at det vilde være rettest, at der forinden endelig Beslutning toges om Indførelse af Rævninger i den kriminelle Retspleie, forelaa Forberedelser til den civile Retspleies Omordning, og som 3) derhos udtalte den Forventning, at Regjeringen vilde lade begge disse Anliggendes Fremme være sig særdeles magtpaaliggende.

I Genhold til allerhøieste Reskript af 28de Febr. 1868 blev der derpaa af Justitsminister Rosenørn-Teilmann nedsat en Kommission til Udarbejdelse af Forslag til en Omordning af saavel den civile som den kriminelle Retspleie*). Om Arbejdets Gang i denne Kommission har Kommissionens Formand i Forbindelse med den Skrivelse, hvormed Kommissionen som dens endelige Indstillinger indsendte de 3 af samme udarbejdede Lovudkast: om Strafferetspleien, den borgerlige Retspleie og om Domsmagts Ordning m. m., afgivet en Beretning til Justitsministeriet dateret Septbr. 1877.

Af denne fremgaar det, at Arbejdets Gang i Kommissionen har været følgende:

I det første af de 4 Afsnit, hvori Kommissionens Virksomhed falder, — hvilket Afsnit omfatter Aarene 1868—70, — bleve Hovedtrækkene i Lovudkastet om den borgerlige Retspleie og herved for en Del tillige i Retsorganisationen fastslaaede, hvorhos der foretoges en Bearbejdelse af det Lovudkast om Strafferetspleien, der var blevet Kommissionen anvist som Forhandlingsgrundlag. Da der savnedes et tilsvarende Grundlag for den borgerlige Retspleies Bedkommende, blev det efter en almindelig orienterende Forhandling, som optog Foraaret 1868, overdraget Professor Nellemann at udarbejde et Udkast, baseret paa Mundtiligheds- og Umiddelbarhedsprincippet, efterat han til Vejledning i nogle Møder havde indledet en almindelig Forhandling om de Hovedprinciper, som formentlig maatte lægges til Grund.

Forhandlingerne om Udkast til Lov om Strafferetspleien paabegyndtes derefter paa det anviste Grundlag, og den første Behandling heraf tilendebragtes i Juni 1868. Efterat der dernæst var stillet forskellige Ændringsforslag til Udkastet, gjenoptoges Forhandlingerne i Foraaret 1869, men uden at de førtes til Afslutning.

Smidtidigt var det af Nellemann forfattede foreløbige Udkast til første Afdeling af Lov om den borgerlige Retspleie (Rettergangsmaaden i borgerlige Domsager med tilhørende Motiver) i Slutningen af 1868 bleven forelagt Kommissionen, og omtrent samtidig hermed forelagdes et Forslag af Klein til Lov om Domsmagts Ordning, og et Forslag af Nyholm til Lov om en Rets- og Politioorganisation. Det førstnævnte Udkast var til første Behandling i Slutningen af 1868 og Begyndelsen af 1869, og angaaende de sidste fremsatte Forslagsstillernes deres Bemærkninger i 2 Møder i Januar og Februar 1869. Efter Tilendebringelsen af første Behandling af det af Nellemann forfattede Udkast blev det i Marts 1869

*) Denne Kommission bestod fra Begyndelsen af følgende Medlemmer: Høiesteretsassessor Krieger som Formand, Høiesteretsassessor Ulfing, Borgmester i Kjøbenhavn Etatsraad Larsen, Formand i Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn Klein, Professor juris Nellemann, Kriminalretsassessor Nyholm, Overretsassessor Rime- stad, By- og Herredsfoged Høge samt Høiesteretsadvokaterne Brod og Liebe. Senere tiltraadtes Kommissionen, i Genhold til allerhøieste Reskript af 8de Juni og 19de Oktober 1870, af Professor juris Goss og Departementsschef i Justitsministeriet Nicard, medens to af dens oprindelige Medlemmer, Etatsraad Borgmester Larsen og Byfoged Høge afgik ved Døden, forinden Kommissionen havde sluttet sine Arbejder.